

Minulta on joskus kysytty, miksi teen johtajan työtä?
Joku on saattanut jopa ajatella, että työni on kovin raskasta.

Kaikki eivät ehkä ihan aina ole ymmärtäneet työni kokonaiskuvaa ja ovatkin epäilleet työni olevan pelkkää kokoustelua ja kahvittelua. Työni sisällön muodostavat vahvasti ympärilläni olevat ihmiset: palveluiden ostajat, asiakkaat, vuokralaiset, omaiset, vapaaehtoiset, hallituksen ja yhdistyksen jäsenet, tavaran toimittajat ja erilaiset myyntiedustajat sekä myyjät, oppilaitokset sekä opiskelijat ja tietenkin yhdistyksen henkilökunta. Toiminnanjohtajana johdan toimintaa. Johtoryhmän jäsenillä on kaikilla omat työnsä ja osa heistä toimii myös esimiehinä. Ongelmia ei tarvitse kohdata yksin, vaan niitä voi myös ratkoa yhdessä.

Olen etuoikeutettu saadessani olla töissä tässä yhdistyksessä näiden ihmisten kanssa.

Koen saaneeni perintönä arvomaailman, jossa vanhempia ihmisiä tulee kunnioittaa ja kuunnella. Toisinaan pystyn näkemään edessäni rouvashenkilön, joka muistuttaa minua omista edesmenneistä isoäideistäni Toini Elinasta ja Linnea Emiliasta. Toinen halusi antaa elämänohjeeksi muun muassa sen, ettei pidä riidellä, vaan tulisi elää aina sovussa. Toinen opetti jo eläessään, että itselleen voi ja pitää osata nauraa. Huumoria saa viljellä myös muille, elämän ei pidä olla pelkkää surua ja huolta. Molemmat isoäitini olivat kasvattaneet 7- 8 lasta. Mielestäni he olivat vahvoja ja rohkeita naisia ja osoittivat useassa kohtaa pärjäävänsä. Toini Elina hankki itselleen ajokortin ollessaan 60-vuotias, Linnea Emilia taas opetteli oma äidinkieltensä ruotsin tilalle suomen kielen voidakseen työskennellä eri paikkakunnalla kauppiana.

Kymijoen
Hoiva ry

**Lähellä ihmistä,
lähellä luontoa**

Vuodesta 1975

Vuokra-asumista, senioriasumista,
Tehostettua palveluasumista
Ateriapalvelu, kauppapalvelu, ravintola
Kuntosali, terapia-allas, saunatilat
Hyvinvointiasema Sarastus
Kokoustilat

Puh. 050 408 36 30
<http://kymijoenhoiva.fi/>

Koen olevani paalupaikalla nyt saadessani seurata ikääntyvän matkaa välillisesti ja välillä ihan vierestäkin. Yhdistyksessä on oma kauppapalvelu, joka aloitetaan useasti vaiheessa, jolloin ikääntynyt tarvitsee vain vähän satunnaisia kotiin vietäviä palveluita. Tämän jälkeen hänelle saatetaan viedä meiltä aterioita kotiin. Hänellä on mahdollisuus muuttaa meidän vuokra-asuntoihin, jolloin muut lisäpalvelumme tulevat pikkuhiljaa myös tutuiksi. Lopulta hänen on mahdollisuus muuttaa yhdistyksen tehostettuun palveluasumiseen, jossa hänestä pidetään huolta elämän loppuun saakka.

Suuri osa uusista asukkaistamme on jatkanut eteenpäin rientämistä ennen meille muuttoa jo pitkään. Askeleiden hidastuttua moni on kokenut huonoutta, ehkä sairastellutkin tai kokenut yksinäisyyttä. Ei ole huono asia tehdä iso muutos ja muuttaa pienempään asuntoon, saada uusia ystäviä ja törmätä entisiin tuttuihin. Meillä kohdataan ihminen aidosti välittäen, auttamishalulla. Meillä on vietetty muutamia 100-vuotisjuhlia. Onpa niitäkin, jotka asuvat kahdessa sukupolvessa samassa talossa, eri kerroksissa. Tarinat jättävät jälkensä, kohtaamisista jää merkki sydämeen. Eräs sykähdyttävä hetkeni oli, kun tapasin ja sain keskustella Mannerheim-ristin ritarin kanssa, joka asui yhdistyksen asunnossa. Väitän, että oma ryhtini suoristui ja käden puristukseenkin tuli uusia voimia.

Keskeistä on, että tunnistaissimme yksilöiden sekä tiedostetut että tiedostamattomat tarpeet, tuottaessamme heille palveluita. Jokaisen elämän sisältö, ympäröivään luontoon sopeutuminen sekä toisista ihmisistä riippuvaisuus on oma ja siksi ainutlaatuinen. Sinä aikana, kun asukas kertoo menneistä ajoista ja niistä tuhansista haaveista, jotka hänellä on joskus ollut, jää meille yhdistyksessä työskenteleville mahdollisuus selvittää hänelle, mitä tämä vielä voi elämältä odottaa. Elämää kuvataan usein kaaren muodossa. Tästä tulee mieleeni Aale Tynnin runo Kaarisilta. Minulle se symboloi vierellä kulkemista, kädestä pitämistä, erilaisuuden hyväksymistä, toivoa, surua ja kaipausta. Kuljettakoon nämä sanat teitä blogin lukijat kohti seuraavaa kertomusta. Ehkä pääsette kurkistamaan keittiön sydämeen; sinne, mistä janoinen kulkija saa vaikkapa sitä kahvia.

24.10.2018 Anu Pöllänen, toiminnanjohtaja.

Ja Jumala sanoi:

”Toisille annan toiset askareet,
vaan sinulta, lapseni, tahdon, että kaarisillan teet.
Sillä kaikilla ihmisillä on niin ikävää päällä maan,
ja kaarisillalle tulevat he ahdistuksessaan.
Tee silta ylitse syvyyden, tee, kaarisilta tee,
joka kunniaani loistaa ja valoa säteilee.”

Minä sanoin:

”He tulevat raskain saappain, multa-anturoin
– miten sillan kyllin kantavan ja kirkkaan tehdä voin,
sitä ettei tahraa eikä särje jalat kulkijain?”

Ja Jumala sanoi:

”Verellä ja kyynelillä vaan,
sinun sydämesi on lujempi kuin vuorimalmit maan,
pane kappale silta-arkkuun, niin saat sillan kantamaan.
Pane kappale niiden sydämistä, joita rakastat,
he antavat sen kyllä anteeksi, jos sillan rakennat.

Tee silta Jumalan kunniaksi, kaarisilta tee,
joka syvyyden yli lakkaamatta valoa säteilee.
Älä salpaa surua luotasi, kun kaarisiltaa teet:
ei mikään kimalla kauniimmin kuin puhtaat kyyneleet.”

-Aale Tynni-

